

РЕШЕНИЕ

№ 27331

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9262** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), депозирана от процесуалния му представител – юрисконсулт Д. против Решение № 1381/20.03.2024 г., постановено по анд. № 9891/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав.

С Решението е отменен ЕФ № [ЕГН]/16.05.2021 г. за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с което на „Атмикс Бетон“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева и е предвидено заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП.

В касационната жалба са изложени твърдения за незаконосъобразност на постановеното решение от СРС. Посочва, че в разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3ж, както и тази на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, където изрично е посочено „електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-ал. 3в“, сред които се включва и настоящото нарушение по чл. 179, ал. 3б. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ.

По делото е постъпил отговор на касационна жалба от „Атмикс Бетон“, чрез адв. К. А., оспорва жалбата и счита решението на СРС за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила. Сочил, че липсва правно предвидена възможност за санкциониране на нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на ЕФ. Позовава се на съдебна практика по сходни казуси. Счита, че не е спазен принципа на пропорционалност и ч е налице приложение на по – благоприятен закон на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН- чл. 10б, ал. 7 от ЗП в сила от 01.01.2024 г.

В съдебното заседание, касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, не се явява. По делото е постъпила молба от 14.11.2024 г. и допълнителна такава от 26.11.2024 г., с която е приложено решение на СЕС (шести състав) от 21 ноември 2024 година по дело С-61/23, с което съдът се е произнесъл с Решение по отправено преюдициално запитване отнасящо се до тълкуването на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г.

СПП изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, поради което да бъде уважена.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно е установил фактическата страна на спора, като е приел, че: на 16.05.2021 г., 09:39 часа е установено нарушение, с ППС влекач, марка „МАН ТГХ“ 18 440 4x2 БЛС, регистрационен номер СВ , с техническа допустима максимална маса 20 500, брой оси 2, в състав с ремърке общо 5 брой оси с обща технически допустима максимална маса на състава 0, в мрежа, в [община], за движение по път А-6 км. 50 + 427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал. 1, т.2 от ЗП, тъй като ППС-то няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването, което е установено с устройство №10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6, км. 50+427. Посочено е, че собственикът, на който е регистрирано ППС/ползвателят е „Атмикс Бетон“ ЕООД, със законен представител М. А. А..

За да отмени оспорения ЕФ първоинстанционният съд приел, че са налице съществени нарушения при издаването му, тъй като съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП не е предвидена възможност да се издава електронен фиш за нарушения от категорията на посоченото, а именно за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС за незаконосъобразност на оспорения акт.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а ал.2 от ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва:1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.;2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.;3.по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Настоящият състав на АССГ споделя мотивите на СРС, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Настоящият състав на АССГ следва да допълни, че е запознат с постановеното решение на СЕС (шести състав) от 21 ноември 2024 година по дело С-61/23, в което е преценил, че член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението на предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компесаторна такса“ с фиксиран размер.

Според чл.189е ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за

контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност /ал.1/, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта /ал.2/. Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Съгласно чл.189ж ал.1 от ЗДвП при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са нови, приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "Административнонаказателна отговорност".

В разпоредбите на чл.167а ал.1,2 и 4 от ЗДвП, се уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси /ал.1/, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в.“ /ал.2 т.8/, както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. /ал.4/. Посочените норми не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административно наказателната отговорност или да заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46 ал.3 от ЗНА категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби

предвиждаща административно наказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б от ЗДвП. След като цели административно наказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е постановил, че за нарушението по чл.179, ал.3б от ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решение в съответствие със закона, което следва да бъде оставено в сила.

По разноските

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси на ответника по касация и същата следва да бъде уважена в претендирания размер, съобразно представения договор за правна защита и съдействие и разписка за получена сума в размер на 650 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение за касационното производство, в брой.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1381/20.03.2024 г., постановено по анд. № 9891/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав.

ОСЪЖДА АПИ да заплати на „Атмикс Бетон“ ЕООД сумата в размер на 650 лв. за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.